

1870 ἀνῆλθεν εἰς τόσῃν περιωπὴν, ὥστε ν' ἀποτελῇ τὸ κυριώτερον κέντρον τῆς ἐν Γερμανίᾳ καλλιτεχνικῆς κινήσεως. Ἵνα διατρανώθῃ δὲ ὁ ἐθνικὸς οὗτος χαρακτήρ τῆς Ἀκαδημίας διωργανώθη ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἢ τελευταία Ἐκθεσις, καθ' ἣν τὰ ἔργα τῶν διασημοτέρων τῆς Γερμανίας ζωγράφων ἐξετέθησαν εἰς τὴν κοινὴν θέαν, παρεστάθησαν δὲ συγχρόνως ἐν τῷ εὐρεῖ πεδίῳ, ὅπου καὶ τὸ κτίριον τῆς Ἐκθέσεως, καὶ ἄλλα καλλιτεχνικὰ θεάματα, καὶ ἀνηγέρθησαν μνημεῖα, ὑποδεικνύοντα πόσον ἐμελέτησαν καὶ πόσον ἐνεβάθυναν οἱ ἀπόγονοι τῶν Τευτόνων εἰς τὸν βίον τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀνατολῆς ἐθνῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν διδασκάλων τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἐνταῦθα μὲν, ἐν τῇ μιᾷ γωνίᾳ τῆς εὐρυχωροῦ πλατείας, ἥτις διὰ τὸ πλῆθος τῶν προηγουμένων λίαν πολυπληθῶν ζυθοπωλείων ὀνομάζεται „ὑγρὸν τρίγωνον“, ἀνηγέρθησαν ὅλως πρωτότυπα οἰκοδομήματα, ὧν τὸ ἐν δὲν διαφέρει κατὰ τὴν ὄψιν καὶ τὸ σχῆμα ἀρχαίων ναῶν τῆς Αἰγύπτου, τὸ δὲ ἀναμνησκεῖ εἰς ἡμᾶς ἀρχαῖον ἑλληνικὸν τέμενος, καὶ περιέχει εἰκόνας ἐκ τῆς ἀρχαίας Περγᾶμου κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ἐπὶ τῆς δυναστείας τοῦ Ἀττάλου. Τὸ μέτωπον τοῦ οἰκοδομήματος τούτου διεσκευάσθη κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἀνατολικοῦ προστόου τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναοῦ τοῦ Διός, φέρει δὲ καὶ παραπλήσιον ἀέτωμα. Ζωγράφοι ἐπίσημοι μετέβησαν ἐπὶ τόπου καὶ ἐμελέτησαν τὴν φύσιν τῆς περὶ τὴν ἀρχαίαν Πέργαμον χώρας, τῇ βοήθειᾳ δὲ τῶν μελετῶν τῶν ἐξωγράφησαν τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Περγᾶμου μεγάλῃν ἡμικυκλικὴν εἰκόνα, ἐφ' ἣς παριστάνονται ἐναργῶς οἱ λόγοι ἐκεῖνοι καὶ αἱ πεδιάδες κατὰ τὴν δευτέραν πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, κεκαλυμμένοι ὑπὸ ναῶν, ἀνακτόρων, βωμῶν, θεάτρων, ἰδιωτικῶν οἰκῶν καὶ περιτειχισμάτων. Ἀρχικῶς ἡ Ἀκαδημία εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν πανηγυρικὴν Ἐκθεσιν ἐπίσημον διεθνὴ χαρακτήρα, ἀλλ'

ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως μεσολαβήσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς „Παγκόσμιον Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν“, καὶ ἡ Γερουσία ἰναγκάσθη ν' ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως προσεκληθήσαν οἱ διάφοροι καλλιτέχναι τῶν ξένων χωρῶν ἰδιωτικῶς διὰ τινος ἐπὶ τούτῳ ἐξαποσταλέντος ἀντιπροσώπου, ὅπως συμμετάσχῃ καὶ οὗτοι εἰς τὴν Ἐκθεσιν, ἀν καὶ ἐντὸς ὀρισμένων τινῶν ὁρίων. Οἱ γάλλοι καλλιτέχναι ἀπέρριψαν τὴν πρότασιν καὶ τὴν πρόσκλησιν ὀριστικῶς, οἱ ἄγγλοι ὅμως καὶ οἱ βέλγοι καὶ οἱ ὀλλανδοὶ καὶ οἱ σουηδοὶ καὶ οἱ ἰσπανοὶ καὶ οἱ ρῶσσοι καὶ οἱ ἰταλοὶ καὶ οἱ αὐστριακοὶ προθύμως ἀπεδέχθησαν αὐτήν. Οἱ ἐγγῶριοι καὶ ἰδίᾳ οἱ καλλιτέχναι τοῦ Βερολίνου δυσηρεστήθησαν, διότι ἐδόθη εἰς αὐτοὺς τόπος μόνον διὰ 300 εἰκόνας μετρίου μεγέθους, ἀλλ' ἀν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πλῆθος τῶν ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων καὶ ἐκείνων, ὅσα ἕκαστος εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκθέσῃ, ἔπρεπεν, ὅπως ἱκανοποιηθῶσιν ὅλων αἱ ἀπαιτήσεις, νὰ ἔχῃ διπλασίαν τὴν ἑκτασιν τὸ ὑπερμέγεθες τῆς Ἐκθέσεως οἰκοδόμημα. Τὴν φορὰν ταύτην τὸ δημόσιον εἶδεν ἔργα ἔξοχα οὐχὶ μόνον τῆς ζωγραφικῆς, τῆς γλυπτικῆς, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀναπαραγωγικῶν τεχνῶν, οἷον τῆς φωτογραφικῆς, τῆς λιθογραφικῆς, τῆς ξυλουργικῆς κτλ., ἀλλὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα κατορθώματα τῆς διακοσμητικῆς ταπητουργίας καὶ τῶν τοιούτων. Ἐκ τῶν ζώντων δὲ τούτων μνημείων πείθεται πᾶς τις, ὅτι ἡ καλλιτεχνία ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους οὐ μόνον τεραστίως ἐπροόδευσεν, ἀλλὰ ὅτι δύναται καὶ τελεσφόρως ν' ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν οἰουδήποτε ἄλλου μεγάλου καὶ πεπολιτισμένου λαοῦ.

(ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ὁ πέρυσιν ἀποθανὼν περιφανὴς φυσιοδίφης τῆς Γαλλίας Milne-Edwards ἐπρόφθασε νὰ δρέψῃ καὶ τὸν ὕστατον τῆς δόξης κλάδον, δι' οὗ ἡ ἐπιστήμη ἐπέστεψε τὴν σοφὴν κεφαλὴν του, καὶ νὰ κινήσῃ τὸν φθόνον τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν, τὴν φιλόστοργον μητέρα τόσων ἐνδόξων καὶ μεγαλουργῶν τέκνων. Τῇ ἰδίᾳ του πρωτοβουλίᾳ καὶ συμβουλῇ ἡ Γαλλικὴ δημοκρατία ἐξαπέστειλε πολλὰ τοῦ πολεμικοῦ της ναυτικοῦ σκάφη εἰς κατακτήσεις, σπουδαιότερας καὶ πολλὴ ἡμερωτέρας ἐκείνων, δι' ὧν ὑποδουλοῦνται τὰ ἔθνη καὶ ὅφ' αὐτὰ στενάζει ἡ ἀνθρωπότης, διότι δι' αὐτῶν ἐπεδιώκετο ἡ ἐξέτασις τόπων, εἰς οὓς οὐδεὶς θνητὸς τέως εἶχεν εἰσχωρήσει καὶ τοὺς ὁποίους ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ μυθολογία τῶν λαῶν τῆς ὑψηλίου καὶ ἡ φαντασία τῶν ποιητῶν παρίστανεν ὡς γέμοντας τεράτων καὶ θαυμασιῶν πλασμάτων τῆς δημιουργίας. Ὁ ἡμέτερος Milne-Edwards ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐκδρομῶν τούτων καὶ ἐπιβαίνων τοῦ τροχοφόρου „le Travailleur“ διηυλάκωσεν ἐπανειλημμένως ἐν ἔτει 1880, 1881 καὶ 1882 τὸν κόλπον τῆς Βισκαῖας, ἐν μέρος τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Γαλλίας μέχρι τῶν Καναρίων νήσων. Πανταχοῦ ἔρριπτε τὸ δίκτυά του καὶ ἐκάστοτε ἐξῆγεν ἐκ τῶν μυχῶν τοῦ πόντου ἀνεκτιμήτους θησαυροὺς, πρωτοφανῆ καὶ τέως ὅλως ἄγνωστα εἶδη ζῶων. Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐρευνῶν του εἶχεν ὑπερβῇ

πάντων τὰς προσδοκίας καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνεκδοιάστως παρέσχε καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1883 εἰς τὸν μέγαν φυσιοδίφην καὶ τοὺς φίλους του ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, ὅπως παρασκευάσῃ καὶ ἐπιχειρήσῃ νέαν καὶ μεγαλειτέραν τῶν προηγουμένων ἐκδρομὴν.

ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν σοφῶν ἀνδρῶν ἐτέθη τὸ ἐξαίρετον ἐλικοκίνητον Talisman, ἐξωπλισμένον δι' ὅλων τῶν συσκευῶν καὶ μηχανημάτων, ὅσα ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ἐξέτασιν καὶ βολιδοσκοπήσιν τοῦ ἄχανοῦς βάθους τοῦ ὠκεανοῦ. Ἀντὶ τῶν παλαιῶν ἐκ καννάβεως σχοινίων, δι' ὧν ἀνέλκονται τὰ καταβυθιζόμενα δίκτυα, ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν ἰσχυρὰ καὶ εὐλύγιστα χαλύβδινα καλώδια, δυνάμενα νὰ ἐγείρῃσι βάρος 4500 χιλιογράμμων περίπου, ἀτμομηχαναὶ ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν καὶ κατεσκευάσθησαν ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα πρὸς βολιδοσκοπήσιν καὶ καταμέτρησιν τῆς θερμοκρασίας τοῦ θαλασσίου πυθμένος, τὸν ὅποιον ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἄλλη πάλιν, ἡλεκτροδυναμικὴ μηχανή, ἐφώτιζε τῇ βοήθειᾳ πολλῶν ἐδισανείων λυχνιῶν.

Οὕτως ἐξηρτυμένον, ἀνήχθη τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸ πέλαγος τῇ 1. Ἰουνίου 1883, καὶ τὴν φορὰν ταύτην διηυθύνθη πρῶτον πρὸς τὰς θαλάσσας τῶν ἀφρικανικῶν ἀκτῶν μέχρι τῆς Σενεγάλης, ἔπειτα δὲ πρὸς τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Καναρίων καὶ τῶν Ἀζορῶν νήσων. Τρεῖς μῆνας διήρκεσεν ὁ πε-